16 Nahranitev pet tisočih

Četrta postna nedelja

Janez 6, 1-15: Potem se je Jezus prepeljal na drugo stran Galilejskega, to je Tiberijskega jezera. Za njim je šla velika množica, ker je videla znamenja, ki jih je delal na bolnikih. On pa se je povzpel na goro in tam sedel s svojimi učenci. Blizu je bila pasha, judovski praznik. Ko je Jezus tedaj povzdignil oči in videl, da prihaja k njemu velika množica, je rekel Filipu: »Kje naj kupimo kruha, da bodo tile jedli?« To pa je rekel, ker ga je preizkušal; sam je namreč vedel, kaj bo storil. Filip mu je odgovoril: »Za dvesto denarjev kruha jim ne bi bilo dosti, da bi vsak dobil vsaj majhen kos.« Eden izmed njegovih učencev, Andrej, brat Simona Petra, mu je rekel: »Tukaj je deček, ki ima pet ječmenovih hlebov in dve ribi, a kaj je to za toliko ljudi?« Jezus je dejal: »Posedite ljudi.« Bilo pa je na tistem kraju veliko trave. Posedlo je torej kakih pet tisoč mož. Tedaj je Jezus vzel hlebe, se zahvalil in jih razdelil med sedeče. Prav tako je razdelil tudi ribe, kolikor so hoteli. Ko so se najedli, je rekel svojim učencem: »Poberite koščke, ki so ostali, da se kaj ne izgubi.« Pobrali so jih torej in napolnili dvanajst košar s koščki, ki so od petih ječmenovih hlebov ostali tistim, ki so jedli. Ko so ljudje videli, da je storil znamenje, so govorili: »Ta je resnično prerok, ki mora priti na svet.« Ker je Jezus spoznal, da nameravajo priti in ga s silo odvesti, da bi ga postavili za kralja, se je spet sam umaknil na goro.

17. januar 1872

Tukaj imate pred vami to, kar je pri Judih vzbudilo največ pozornosti, celo v takšni meri, da so Me očividci hoteli oklicati za kralja in so Me zaradi tega prisilili, da Sem se izognil njihovim namenom, s tem, da Sem se umaknil nazaj v samoto hriba.

To dejanje samo za sebe in za Mene kot Gospoda in Stvarnika, ni bilo tako veliko in važno, če ne bi povzročil, da se je tistih pet hlebov ječmenovega kruha in tisti dve ribi sproti dopolnjevalo iz snovi zraka in sicer tako, da je udobno zadostovalo za pet tisoč ljudi in je ostalo še dvanajst košar odvečnega kruha. Za tiste ljudi, ki so Me obkrožali, pa je bil to res čudež, ki je potrdil in dokazal Moj Božji izvor in oblast. Pri Judih pa to ni bilo duhovno, ampak njihovim materialnim koristim primerno razumevanje, ker so Me po tem dejanju hoteli oklicati za kralja. Moral Sem se od njih odtegniti; kajti prvič to ni bil namen Mojega življenja na zemlji, drugič pa Moj čas 'povišanja' še ni prišel. Te besede - katere Sem tako pogosto uporabljal - tudi niso razumeli, dokler tega ni razjasnilo križanje in se je z Mojim vnebohodom izpolnilo tudi duhovno 'povišanje'.

Dejanje razdeljevanja ječmenovega kruha in rib pa ima duhovno ustreznost, ki vendarle služi kot osnova. Že ob neki drugi priliki Sem vam povedal, da se bo celotno Moje zemeljsko življenje, posebno leta Mojega poučevanja in Moje, med tem časom govorjene besede in izvedena dejanja pri bodočem Mojem drugem prihodu, ponovilo in sicer duhovno.

Tako je tudi to dejanje eno izmed tistih, ki se sedaj v njihovi duhovni ustreznosti dogajajo. Kar je nekoč veljalo za pet tisoč mož, velja sedaj splošno za vse ljudi. Takrat je bil krog Mojega delovanja judovski narod, z Menoj živeči, najbolj sprejemljivi del človeštva in njegova dežela, za Moja dejanja izvoljeno področje. Sedaj, ko je Moj nauk razširjen preko celotne zemlje, čeprav mu samo redki sledijo, in je tako mnogim poznan - sedaj se mora tudi vsako dejanje iz tistih časov upoštevati v višjem duhovnem pomenu, ko se bo ponovilo to, kar Sem vam že prej omenil.

Najprej se je potrebno vprašati: Kaj pomeni pet ječmenovih hlebov in kaj dve ribi? Kajti glejte, vsa dejanja Boga imajo globok duhovni pomen in pri tem ni tako, kot pri vas ljudeh, ki pogosto veliko govorite ali celo delate, toda niti najmanj ne veste, kaj govorite ali kaj delate.

Preden vam to razložim - namreč vprašanje: Kaj so bili ječmenovi kruhi in kaj sta bili ribi, vas moram opozoriti na to, od kod izvira prvo in od kod drugo.

Ječmenov kruh izvira iz zemlje, iz katere zrno zraste iz teme zemlje k višji posvečeni sončni svetlobi

in to tako, da kar vsrka iz zemlje, dozori v plod s pomočjo svetlobe in toplote. Ta plod, ki vsebuje duhovne elemente, postane uporaben v obliki kruha, ki spremeni te zemeljske v višje duhovne snovi za človeško telo.

Kruh je torej rezultat procesov obeh – zemlje in nebes.

Ribe so proizvodi v vodi prisotnih snovi, ki so se rodile, da postanejo živa bitja. Voda sama je lahko gibljiv element; je zgoščen zrak. In kakor je zrak zgoščen eter in eter rojstni kraj vseh elementov, tako zrak spočne materijo v vodi in voda sama je ponovno spočetnica trdnih delov zemlje in na njej nahajajočih se rastlin in živali. Voda je bila in je, velika mati, iz katere je nastala vaša zemeljska obla in še sedaj lahko vidite, če telesa živih bitij, tudi celo vaša lastna, kemično analizirate, da voda nosi, hrani in vzdržuje vaše telo.

Kar so ptice v zraku, to so ribe v vodi; pravzaprav so te, ptice v zgoščenem zraku. Tako kot si ječmenovo zrno prizadeva, da preko grobe materije do višje duhovne stopnje postane primerno, da ga lahko potem človeško telo, kot izravnalno snov, sprejme, se prav tako lahko tudi riba, sestavljena iz tistih v vodi raztopljenih snovi, ki so oblikovane v trdno materialno telo, naredi primerna za prebavo s sestavnimi deli človeškega telesa. Samo najprej se morajo pred tem s toploto ognja ločiti njeni trdni deli od svetlobnih delov, to je, riba se mora posušiti ali skuhati, da lahko koristi človeškemu organizmu tako, kakor je tudi ječmenovo zrno, ki se potem, ko je zmleto, zgnete v testo in se s toploto osvobodi vodnih snovi in kot takšno, lahko služi za zdravo hrano ljudem.

Tukaj smo torej razložili sestavine kruha in rib; sedaj pa preglejmo številke. Zakaj je bilo ravno pet kruhov in dve ribi?

Glejte, če sedaj ta dva predmeta seštejete, dobite število sedem, število, ki je v vseh stvareh bolj ali manj prisotno in je vedno s številom tri izgrajevalni dejavnik, ki je potreben za napredovanje, ustvarjanje, ohranjanje in spreminjanje vsake stvari, če hoče napredovati v višje stopnje.

Število sedem je, prav tako kot število tri, eno izmed Mojih temeljnih števil, katero v Sebi Samem kot Bog, Stvarnik in Gospod, predstavljam.

Glejte, če število Sedem natančno opazujete, boste opazili, da stojijo tri števila na eni strani, tri na drugi in četrto število v sredini. To se pravi: Božansko število tri stoji v Božjem številu sedem dvakrat in se oblikuje tako, da prav četrto število v sredini, združeno z obema trema številoma na vsaki strani prikazuje sveto število sedem, ki izraža Mojo duhovno bit.

Ker je v vsakem ustvarjenem bitju število tri osnova njegovega obstanka ali eksistence, je to število v Božanstvu samem dvakrat prisotno, z dodatkom v središču, okoli katerega se vse drugo zbira.

Ustvarjena bitja lahko število tri v svoji najvišji popolnosti res dosežejo kot angelski duhovi - toda Božanstvo ima zmeraj isto število v dvojni meri in nikoli dosegljivo središče, katero Mu da pečat Gospoda vsega stvarstva.

Da število sedem najdete v mnogih predmetih stvarstva, ima svojo razlago v tem, da predmeti, v katerih se to število največkrat pojavi, stojijo najbližje Stvarniku vsega bivanja in so čista izžarevanja iz Njega Samega. Tako vidite na primer število sedem v barvah in zvokih zato, ker lomljeni svetlobni žarki v sebi materialno vsebujejo teh sedem lastnosti Stvarnika, in sedem tonov vsebuje sedem velikih harmoničnih zakonov duhovnega življenja.

Če bi hoteli sedaj to število sedem v kruhu in ribah izraziti z besedami, bi se glasile: Ljubite Boga nadvse in (svojega) bližnjega kot (sami) sebe!

Prve štiri besede označujejo ječmenove hlebce, ki duhovno prehranjujejo človeka in so mišljene, da ga dozorijo za višje duhovno bivanje, od vseh pa prve tri izražajo stopnjo ljubezni do Boga, medtem ko druge tri označujejo ljubezen do bližnjega. Besedi 'vse' skupaj z 'in', pa označujeta središče Božje

ljubezni, to je: več kot 'vse' mora biti ljubezen do Boga, kar pa je lahko učinkovito samo s povezavo s sledečimi tremi besedami - (svojega) bližnjega kot (sami) sebe. Kajti vi Mene kot Boga ne morete ljubiti brez ljubezni do bližnjega; ne morete Me ljubiti čez vse, če svojega bližnjega ne ljubite, kakor sami sebe.

Torej te tri prve besede je možno doseči, kot tudi zadnje tri, samo srednja "vse" z veznikom 'in' izraža nedosegljivost, čeprav je večno napredovanje mogoče. Kajti kaj je "vse" in kje preneha ljubezen do bližnjega?

To "vse" kot najvišja ljubezen do bližnjega in do Očeta, lahko doseže vrhunec samo v Meni! Jaz Edini sem popolnoma napolnjen s to ljubeznijo in Jaz Edini predstavljam "vse" v vsej njeni neskončnosti. In v brezmejni potrpežljivosti in prizanesljivosti vidite ljubezen do bližnjega, bratsko ljubezen in Očetovsko ljubezen v njeni najvišji stopnji združeni edino v Meni.

Kakor Sem vam že prej povedal, se ječmenovo zrno iz temne zemlje prebija k svetlobi, da svoj plod privede k zrelosti, je tako tudi z Božjo ljubeznijo, ki materialnega človeka iz njegovih mračnih strasti dvigne in vodi k višji duhovni luči.

In kakor Sem vam razložil, da so ribe izdelki zgoščenega zraka, torej nekega lažjega elementa od zemlje, tako naj bi vas ljubezen do bližnjega odtegnila od trdne materialnosti in namesto skrbi za samega sebe, naredite prostor duhovnim občutkom v vaših srcih in s tem izrazite podobnost Božji ljubezni. Kajti samo v ljubezni do bližnjega lahko pokažete, kako ljubite Boga, in to nikoli doseženo "vse" sprejme tam mero približka v besedah, "kot sami sebe".

Tako, kakor je kruh narejen iz zmletega zrnja pod vplivom vode in toplote, se mora tudi Božja ljubezen vzdigniti iz uničenja materialnega, ogreta z Mojim naukom. In kakor je riba posušena ali skuhana, tako mora biti ljubezen do bližnjega opustiti na soncu večne ljubezni vse svoje skrite misli sebičnosti, se z vso vnemo posvetiti sobratu in človek naj kot merilo svojih dejanj ne pozna nobene druge besede kot "za tebe, in ne za mene!"

Tako je že dolgo časa s temi izrednimi besedami Mojih dveh edinih zapovedi, ki Sem ju dal ljudem, da bi se po njima ravnali.

Pritisk, pod katerim bosta ti dve zapovedi zahtevali spoštovanje, bo zmeraj močnejši; in priti mora tudi trenutek, ko Me bo, nasičeno s temi sedmimi besedami iz nebes, vse človeštvo razglasilo za svojega kralja.

Vendar se takrat ne Bom - kakor nekdaj - skril pred željami Mojih otrok, temveč Bom v vsej veličastju in oblasti prišel k vsem, ki Me bodo iskali, se trudili in Me našli.

Toda ne bodo našli kralja, temveč pastirja, ki bo Svoje ovce vodil na pašnike svetlobe, kjer bo prenehalo vse materialno stremljenje in v večnem duhovnem napredovanju, ki bo v večno naraščajoči ljubezni do Boga in do bližnjega, prineslo nikoli končano radost nad radostjo, blaženost nad blaženostjo. To vam bo dokazalo, da Bom to, kar Sem nekoč naredil s petimi ječmenovimi hlebci in dvema ribama, prav tako dosegel sedaj s sedmimi besedami najvišje duhovne vsebine, namreč: kakor Sem nekoč materialno nasitil Moje poslušalce in privržence, tako bom sedaj nasitil Moje poduhovljene otroke. Tako je vedno, celo v najmanjši besedi v Mojem zemeljskem življenju, bil položen kamen za nekoč veliko duhovno zgradbo v kateri bo našlo vse končni zaključek, ki je med dvema številoma tri obstoječa sredina, Moja Bit, ki z Mojim duhovnim in materialnim stvarstvom predstavlja "vse", iz katerega je vse izšlo in h kateremu se bo zopet vse moralo vrniti. Amen.

Gottfried Mayerhoffer
Gospodove pridige